

1379

C O D I C E S

1380

signa tanquam evidentia, sed tanquam Judicia, quibus prudenter homo moveri possit ad assensum, nec singula tam verisimilia, ut sine temeritate negari non possit id, quod indicant, sed solum, quod sint aliqua Signa verisimilia, et quod singula conveniant Religioni Catholicae, ita ut non conveniant ulli alteri Religioni, vel si aliquomodo conveniant, non conveniant in tam excellenti gradu, ac conveniunt Religioni Catholicae, sed longe inferiori. Auctoris nullum indicium deprehendo; temporis vero istud fol. 28. In Europa ipsa nostra aetate Neapoli frequentissima in urbe illustrissimo loco natum Marcellum Mastrillum jamjam ex vulnere moriturum comparens Xaverius momento sanitati restituit &c. Atqui is postea 1637. in Japone martyrium fecit.

DCXIII.

R. 357 * Codex chartaceus lat. initio praesentis Seculi exaratus Folior. 190. f. Titulum praefert: *Meditationes in Verba Symboli Apostolici de Ecclesia una, sancta, catholica; ut inveniantur certa et simplicia Fidei Principia, quibus possit acquiescere animus tot Sectis distractus. Auctore Carolo Gustavo Heréo S. Cæs. Maj. Consil. et Antiquar.* Subditur: *Desideratur hujus Apographi correctio secunda.* Ita sane; nam et in ipso Textu quaedam resecta sunt, et quaedam in marginibus subpleta. Scriptas oportet fuisse has *Meditationes*

post an. 1709. quo Suecus noster Holmiensis ab obsequiis Principis Schwarzburgico Sondershusiani digressus, Viennamque delatus cum Domino Sacra etiam priora mutavit. Opus in Sectiones V. quae per Capita et §§. arcto nexu decurrunt, distributum ita orditur: *Symboli Apostolici simplices enunciationes de Ecclesia una, universali, perpetuoque mansura, si conferantur cum veritatis unius et perpetuae natura immutabili, cum divinis promissis juratis, cum legibus praeceptivis, atque cum ipsa in sensus incurrente continua Ecclesiae existentia, supervacaneum omnino videri potest institutum probaturi operose rationes, quae probatione non indigent, quibus etiam indocta omnia perpetuae Ecclesiae membra per solam Veracitatis divinae fiduciam et ipsum sensum communis in Universitate christiana veritatis tuto possunt acquiescere. Verum quoniam de tam evidentibus factis post duo fere secula nondum cavillari cessant Viri doctrinam, pietatemque profitentes, qui nullam sacro Codici divinae originis auctoritatem recusare cupiunt, qui vero principia circa Ecclesiae perennitatem omnibus communia aut negare audent, aut trahere ad minoris Partis sententias novas, discrepantesque, dum non erubescunt, Evangelii lumen supremo demum seculo sibi solis ortum vindicare, et licet dissidiorum malis obruantur, omnem, quae extra illos superest, catholicam unitatem damnare. Propterea non puto prorsus inutilem haberi posse hanc meam perquisitionem*

nem &c. Et non multo post: *Mo- do amicis meis et popularibus inconsulto forte partis suae praesudicio abreptis possim publico hoc qualicumque testimonio persuadere, me non leviter, nec temere rediisse in gremium illius Ecclesiae, atque eosdem ad ritus, quibus illa majores nostros Paganos baptizavit, quibus etiam perpetua substitutione ordinariam suam delegationem semper continuat; aut si eo tantum usque sopor illis possit excuti, ne portentum illis videatur, Catholicum esse, hoc est, praescripto Societatis christianae unius, universae, et perpetuae tutius acquiescere, quam suae cuicumque de sacrarum legum sensu opinationi; tunc equidem operam me non omnino perdidisse censendum est.* Vides Opus luci publicae destinatum fuisse, sed adhaesisse in scriniis, Autoris, ut videtur, ab Aula recessu, cui causam malevolos Virum criminantes, quasi ab commisso fidei suae veterum Numerum Thesauro manus non abstinuisset, praebuisse lego apud successorem ejus amicissimum *Eckbelium* in Praef. P. I. *Catalogi Musei Caes. Vett. Numer.* ubi et innocentiae ejus testimonium fert, et anno 1723. in oppido *Veitsch* super. *Styriae* degisse, nuptiasque parasse e datis ad eum a *L. B. Fischero* literis tradit. Rumores finistros, si non ortos, diditos saltem et auctos ab iis, quorum Sacris renuntiaverat, facile quis suspicetur. Et fortasse quidam de Opere nostro inaudierant. Est enim illud omni sacra eruditione omnis aevi refertum,

grave absque omni acerbitate, presso pede procedens, singula maturo examine discutiens. Quod si quandoque scribendi ratio clarior, expeditiorque desiderari posse videatur, Meditationes esse memineras. Sub finem ita colligit: *Ego quidem lassus tandem errorum, laborumque, et controversiarum fugiens ingenue confiteor, me, quoties infiniti Numinis immensitatem cum summorum omnis aevi, ordinisque ingeniorum erroribus, et cum nibilo meo confesso, in causa, ubi non licet impune errare, haud securius pro conscientiae solatio remedium reperire, quam demissam in ordinariis ad salutem praescriptis mediis et promissi divini fidentem obedientiam.* &c. Agit de *Heraeo Adelungius* in *Continuat. Lexici Jücher.* cui Codicem nostrum adde, et observa, *Heraeum* in primis fuisse, qui *Metrum elegiacum Veterum* in lingua germanica non infeliciter tentavit. Vide ejus *Gedichte und lat. Inschriften.* *Norimb.* 1721. p. 68. 8.

DCXIV.

Codex germ. initio praesentis R. 467 Sec. exaratus, Folior. 66. f. ἀπογραφοῦν tamen imperfectum Operis variis locis manu ipsius Autoris limati, quem ex adjectis Titulo verbis: *Auctore. C. G. H.* eundem cum praecedente discimus, ita inscribitur: *Betrachtung des ungegründeten Vorurtheils oder Prajudicii, worin die Uncatholischen stecken, da sie den Catholischen*